

ŠTVRTÁ KAPITOLA

Ford kráčal za Hannah krížom cez lúku k menšiemu z dvoch stanov. Minipriestor okolo neho bol ohradený ďalšou trepotajúcou sa policajnou páskou. Nadvihol ju a obaja sa v predklone prešmykli popod ňu.

Na tráve ležala ruka oddelená v zápästí. Muchy liezli po bledej pokožke posiatej škvrnami a po dokmásanom tkanive. Ford si čupol a ukázal prstom. „Čo si o tom myslíte?“

„Sú to jasné dôkazy poškodenia zvieratom.“ Hannah vytiahla guľôčkové pero a namierila ho na žliabky a ryhy v tkanive. „Vidíte to? Stopy po zuboch.“

„Od jazvecov.“

„Pravdepodobne. Ako druhá možnosť potkany. Jazvece sú všežravce, a aj keď sa zvyčajne živia červami, chrobákmi a vtáčimi vajčkami, ak sa naskytne príležitosť, zožerú aj mäso. Hoci pochybujem, že by sa našlo veľa takých, čo ochutnali to ľudské.“ A pokračovala ďalej oficiálnym tónom ako staromódna hlásateľka správ. „*Po Salisbury sa potulujú mäsožravé jazvece.*“

Pozrela na Forda. Pri vonkajších kútikoch očí jej naskočili vejáriky vrások, čo bol znak, že pod chirurgickou maskou sa smeje. Hannah mala dostatočne špecifický zmysel pre humor, vďaka ktorému by s prehľadom zapadla do klubu vyznávačov

čiernej komédie, medzi medikov, záchranárov a ľudí z ozbrojených zložiek.

Ford ukázal prstom na vyčnievajúce kosti. „Aj toto je ich práca?“

„To zatiaľ neviem. Ale na prvý pohľad to vyzerá, že sú ohrozené.“

„Budete pri pitve?“

„Áno, prídem tam.“

Ford vstal, vystrel sa a vzdychol. „Musím ísť. Uvidíme sa neskôr, Wix.“

„Majte sa, Henry,“ odzdravila a on zachytil v jej hlase radosť, že ju oslovil prezývku.

Vybral sa pohľadať hlavného vyšetrovateľa. Detektív seržant zo všeobecnej kriminálky so skúsenosťami s prácou na vidieku mal obuté zelené gumové čižmy a bundu z pevnej látky.

„Dobrý deň, pane,“ pozdravil.

„Dobrý, Harry. Musíme zistiť, či tam dolu sú ešte nejaké ďalšie ostatky,“ poznamenal Ford a ukázal na stan vztýčený nad jazvečou norou. „Máte po ruke nejaký skvelý nápad?“

„Hodil som reč s tým farmárom. Chlapík sa volá Ball. Privezie sem traktor s rýpadlom. Vrať, že mu to potrvá asi polhodinu.“

Ford uznanlivo prikývol. „Bohvie koľko by trvalo, keby sme to vybavovali cez oficiálne kanály.“

Harry sa uškrnul. „To by sme rýchlejšie zvládli aj rukami, pane.“

Ball dorazil na traktore. Všetky práce sa zastavili, policajti, forenzní technici aj dvaja psičkári stáli za páskou a sledovali, ako manévruje s traktorom do potrebnej pozície. Technici rozobrali stan a odstránili mu z cesty kopu tyčí a trepotajúcich sa plachiet.

„Keby nás videli tunajší ochranári, paradne by si na nás zgustli,“ poznamenal Harry.

„Musíme len dúfať, že sa to nedozvedia,“ zakontroval Ford.

Sledovali farmára, ktorý prácne odstránil červenú zeminu z okolia jazvečej nory a začal rýpať hlbšie. Vŕčanie dieselového mo-

tora silnelo a slablo podľa toho, ako sa rýpadlo zahrýzalo do zeme. O päť minút Hannah vykrikla. Z rýpadla vybaveného zubami vypadol dlhý zablatený kýpeť ruky bez zápästia, dlane a prstov.

Forenzní technici položili na trávnu čierny vak na telá, rozzipsovali ho a začali doň jednu za druhou ukladať časti mŕtvoly obľepené zeminou... okrem hlavy.

Ford sledoval tú smutnú zbierku jednotlivých častí tela. Na niektorých kusoch si všimol zmenenú farbu pokožky. Keď sa prizrel bližšie a zadržal dych, uvedomil si, čo to je.

Zavolať Hannah. Keď zastala vedľa neho, ukázal na jednu časť ruky. „Podľa mňa je to tetovanie. Myslíte si, že by sa dalo očistiť? Mohli by sme fotky poukazovať už dnes tu v okolí, možno by ho niekto spoznal.“

Hannah prikývla. „V dodávke máme vodu.“

Nebol to ktovieaký posun vo vyšetrovaní, ale aspoň sa majú od čoho odpichnúť. Čo ak sa naňho usmeje šťastie a zlatá hodinka bude konečne raz trvať šesťdesiat minút? Ford sa díval na Hannah, ako oblieva ruku vodou a špongiou jemne prechádza po pokožke. Keď sa objavilo tetovanie – futuristický sivočierny samopal s okrádlenou lebkou na hlavni –, Fordova myseľ pracovala na plné obrátky. Už to niekde videl. Ale kde, dofrasa, to bolo?

Zatvoril oči. Vybavil sa mu arogantný mladík so silným wiltshirským prízvukom a jeho vyhrážky, keď mu zaklapol putá na zápästiach. *Keď sa to domáknem moji bráchovia, si v takých problémoch, fízlel, že budeš preklínať deň, keď si ma stretol.*

Svalnaté ruky vzpierajúce sa putám – a to isté tetovanie.

Ford otvoril oči. Neexistuje, aby v Salisbury boli dve rovnaké.

Pochopil, že sa díva na pravú ruku Tommyho Boltera, najmladšieho z trojice bratov, ktorí mali v tomto meste asi najbližšie k organizovanému zločinu. Aj keď tá ich vzdialenosť bola ešte stále značná, boli ambiciózní a to je vždy nebezpečná vlastnosť.

Podobne ako s Tommym, Ford mal už skúsenosť aj so zatýkaním jeho dvoch starších súrodencov – Jasonom Johnom, prezývaným JJ, a Ryanom, prezývaným Rye. Ich prípad nakoniec odložili, lebo kľúčový svedok sa nedostavil na súdne pojednávanie. Podplatili ho, zhodne konštatovali policajti, ktorí sa parádne namakali, aby dostali bratov pred súd.

Ford pochopil, že nesmie otáľať, lebo JJ a Rye určite nebudú ticho sedieť v kúte a hrať úlohu, ako to médiá zvyknú nazývať, „trúchlicích príbuzných, ktorí si želajú jediné – aby mohli v pokoji smútiť“.

Vtom začul mohutnejúci ryk traktora, obzrel sa a naskytl sa mu pohľad na rýpadlo, ako sa skláňa k zemi po ďalšie veľké sústo zeminy. Hneď sa tam rozbehol, mávajúc rukou na Balla. Keď upútal jeho pozornosť, vodorovne natiahnutou rukou si prešiel po krku, čím mu signalizoval, aby zastavil monotónne duniaci motor, a vyliezol za ním do kabíny.

„Hlavu potrebujeme neporušenú,“ povedal. „Obávam sa, že by ste ju mohli poškodiť.“

Farmár pokrčil plecami. „Buď to, alebo by som ju mohol zatlačiť ešte hlbšie. Boli by ste prekvapení, kam až tie nory siahajú. Sú to tak dva roky, skoro som takto prišiel o jedného zo svojich psov.“

Tá informácia Fordovi vnukla nápad. Mimoriadne odporný nápad. Až taký, že by ním nemohol poveriť nikoho zo svojich podriadených. S povzdychom zliezol z traktora. Z pohotovostnej tašky vybral baterku, nasúkal sa do ochrannej kombinézy, obul si pevné vysoké topánky a nastokol rukavice.

Výetrovateľka Julie „Jools“ Harperová, jeho pravá ruka, práve dorazila.

„Čo to vymýšľate, šéfe?“ spýtala sa Forda, keď sa vrátil od svojho Discovery.

„Myslím, že viem, kto je ten mŕtvy chlapík, len potrebujem mať istotu.“